

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 34. Quod Iudæi Barrabam elegerunt, & Christu[m] petiuerunt
crucifigi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

LICE r etiam hic expendere, infelicem horum duorum Iudicum finem & exitum; eò quod Christum Dominum nostrum ita contempserint. Nam etsi patientia sua, iniurias sibi illatas tolerat ac dissimulat; quoniam tamen ipse iustus est Iudex, in tempore, illos pro meritis castigat.

MEDITATIO XXXIV.

QVOD IVDAEI BARABBAM
Christo prætulerint.

PUNCTVM I.

CVPIENS Pilatus adhuc magis, Christum à morte eripere, eò quod videret, neque ab Herode fuisse damnatum; incidit illi medium quoddam, ad id suo iudicio aptum, & fas est credere, incidisse ex inspiratione diuina.

CONSVETVDO erat, vt Præses duos victos aut plures, in Paschate, plebi proponeret, vt vnum ex eis eligerent, qui liber dimitteretur, Pilatus itaq; hac opportunitate vsus, Christum Dominum & vnũ alium illis proposuit insignẽ, præ alijs omnibus qui in carcere detinebantur, malefactorem, Barabbam nomine; hominem turbulentũ, latronem & homicidã, qui propterea omnibus odio erat: existimans itaque Pilatus, plebem, ne scelestissimus ille homo liberaretur, Christum Dominum electuram, dixit illis, a quem vultis dimittam vobis Barabbam an IESVM qui dicitur Christus.

a Matt. 27.

17.

Marc. 15. 6.

Luc. 23. 17.

Ioan. 18. 39.

I.

PERPENDERE hic primùm: Christi Domini humiliationem: qui cum tantus esset tam sanctus, tam sapiens, tantus omnium benefactor, componatur tamen cum homine infami, latrone, seditioso, homicida, & publico malefactore: & cum de re agatur tanti momenti, atque est libertas, honor, & vita, deliberetur, uter sit alteri præferendus: & apud homines quidem de decori tribuitur, quod quis cum homine aliquo vili, aut conditione sibi non paræ congreduatur, aut conferatur: & tamén Christus Dominus noster, confertur cum homine totius plebis vilissimo: ut in rebus omnibus, humilitatis nobis præberet exemplum. Obone IESU, quàm iure optimo conqueri potuisses, ac dicere, quod ante dixeras per Prophetam *b Isa. 40. 25.* *amb cui as. m. lastis me & adaquasti? sed video Domine, maiorem adhuc iniuriam te expectare, quia nostra superbia, maiori adhuc humiliatione est curanda.*

b Isa. 40. 25.

II.

c Mat. 27. 20

CUM populus hæreret, quæ è duobus profectis sibi eligeret, *c Principes Sacerdotum & Seniores, persuaserunt populo, ut peterent Barabbam IESUM verò perderent.* CIRCA quæ consideranda est Sacerdotum & maledictorum Seniorum sollicitudo in præstando populo, & ad peruersam suam sententiã deducendo: facillè enim credi potest, illos in varias partes distributorum iam cum his, iam cum illis egisse, mala plurima de Christo eis dicentes, quæ magis ipse seditiosus, & homicida esset, quam Barabbas: siquidem non ciuitatem vnã modò, sed promissam

ciam

etiam totam, & Regnum commoueret; ac periculum propterea esset, non vnum aut duos homines propterea perituros, sed totam etiam Genem, nisi e medio ipse tolleretur; ac propterea potius ipsum morte dignum esse, quam Barabbam; eò quòd maior illo esset peccator; si quidem blasphemus, praestigiator, & Moysis legis inimicus esset. Quod totum Christus Dominus cognoscebat, eratque illi valde graue, videre falsos illos praedicatores, simplicem plebem decipere, & verum sensum ac iudicium, quod illa habebat, auferre.

III.

PERPENDAM deniq; magno cordis mei dolore, quòd Barabbas tot habeat patronos & agentes, siue negotiorum ipsius strenuos sollicitatores, qui ei fauent, eumque defendunt, & populum prensant, etiamsi in causa iniustissima; nec defuerunt illi amici & cognati, qui simul cum sacerdotibus, eius causam agerent: at Christus Dominus noster, adeò solus est, atque desertus; vt nullum habeat, qui audeat vel populum, de eius innocentia informare, vel aliquod verbum, pro eo loqui; etiamsi eius causa esset iustissima; iudexque ipse, ad ei fauendum, valde propensus; nullum habet amicum, nullum discipulum, cognatum, aut hominem aliquem, ex plurimis, quibus plurima beneficia contulerat; qui pro eo vel verbum loqui audeat. O pauperum protector & aduocate; cur nullus est, qui adeo iustam causam tuam propugnet? querelas tuas Domine, apud aeternum Patrem tuum depone dicens, d *tibi* dPsal. 9. 14.

derelictus est pauper. O Pater mi, tu solus protector es deserti huius pauperis, & *orphani tui* *eris adiutor*: mitte de alto tuo caelo aliquem, qui patrocinium mei suscipiat, & in re tam graui causam meam agat. Sed infinita tua clemensitas; ô Saluator mi, desertionem hanc tui beneficius admittit, vt me ab ea liberet, quae peccatis meis sum promeritus.

PUNCTVM II.

CVM Pilatus plebem vrgeret, vt vnum duobus propositis eligerent, ait illis: *quem vultis vobis de duobus dimitti?* et *clamauit autem simul vniuersa turba, dicens: tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam.*

a Matt. 27.

21.

b Luc. 27. 18.

I.

PERPENDENDA hic primùm est, extrema Christi Domini humilitas & abiectio; & quidem hominem ad eum vilem, & omnibus detestandum habens in causa libertatis competitorum, reiectus ipse fuerit, & magis libertate & vita indignus iudicatus, quam Barabbas. O IESU dulcissime, nunc aduerto, quam verè dixeris *ego sum vermis, & non homo proprium hominum & abiectio plebis.* omnes enim te re ipsa abiiciunt, ac vilissimum & abiectissimum totius populi hominem tibi praeferrunt. O superbiam meam, quae super omnia conscendere quæris; cur te hoc exemplo humilias, demittis, omnibusque postponas confunde Domine, & superbiam hanc detestare: neque enim par est, ex nunc eam, coram tanta humilitate leuare caput.

c Psal. 21 7.

DEIN.

DEINDE perpendam, quam grauiterrant hominum iudicia, quæ in causa addeò clara, contra iustitiam & veritatem, & in manifestam Christi Domini iniuriam, suffragia sua ferunt: Et quàm sit potens inuidiæ odijque passio, ad excæcandum intellectum, & errores intolerabiles præcipitandum: quàm item homines, sint inconstantes, facileque patiantur se decipi; siquidem qui ante paucos dies, altis vocibus clamarunt, Christum esse Saluatorem, & Regem Israel; nunc contra, magnis clamoribus, eum dicunt esse Barabba scelestiorem. Ex quo discam ego, nullam iudiciorum hominum rationem ducere, aut permittere ab eis me deduci, siue me laudent, siue vituperent: & hoc exëplo Christi me consolabor; si quando in ijs quæ assequi cupio, etiam iustè videro, me repelli; certo mihi persuadens, in vita æterna quærenda, non hominum sed supremi Iudicis, qui ab omni perturbatione & fraude liber est, suffragium profuturum. Gratias tibi Deus æterne, quod libertatem meam, & animæ meæ salutem, non in hominum affectibus collocaueris; nec ab addeò errantibus iudicijs, & quæ tot passionibus ducuntur, eam pendere volueris. Fac me, Domine, ita omnibus illis superiorem vt vana illorum iudicia spernens, tui solius rationem & curam habeam; siquidem reuera nec bonus nec malus sim, propter ea, quæ homines de me dixerint, sed propterea, quòd sim talis coram te.

III.

DENIQUE perpendam, quoties Deum of-
fendo, toties in corde meo simile peruerum
iudicium huic Iudæorum iudicio transigi-
tentatio enim, quæ me ad peccandum infis-
gat, non aliud est, quam interrogatio; quæ mi-
hi proponitur, utrum plures faciam, Chri-
stumne an Barabbam? Deumne, an creaturam
eiusne honorem, an proprium? cumque ha-
reo ad dubito, utrum eligere velim, accedo
Dæmon, & ipsa caro, suggestionibus & in-
tentionibus plausibilibus, ut persuadeat, Christum
relinquere; & tandem cum tentationi suc-
cumbo, idem facio, atque si Barabbam elige-
rem. creaturam, sensuum voluptatem, aut ho-
norem inanem, cum magna Dei iniuria, &
Christi eiusque excellentiæ contemptu, acque
in signi ingratitude, ad tot beneficia, quæ
me contulit. Ex quo merito erubescam, mo-
que Iudæis peruersiorem iudicabo; siquidem
veram habens fidem, qua noui, quis Deus, &
quis Christus ipse sit, ipsum tamen contempno
& abijcio pro re viliori, quam sit ipse Barab-
bas. O cœlestis Patris Unigena, qui Barab-
bas, quod significat Filium Patris, non cœlestis, sed
terreni, collatus; eius comparatione reproba-
tus fuisti ab ijs, qui ex Patre diabolo erant, &
desideria Patris sui facere volebant; ne patiaris
talem me proditionem, atque hæc est, in ani-
ma mea admittere; sed concede, ut semper vi-
uam, sicut frater tuus, & æterni tui Patris fi-
lius: reprobans quidquid tu reprobas; appro-
bans verò, quod probas; te præ rebus omnibus

d Ioan. 8.
44.

crea.

creatis ætians, siquidem omnibus illis in-
finitè es amabilior.

PUNCTVM III.

OBSTVPPVIT Pilatus, cùm audiuit tur-
bam, elegisse Barabbam, a ac dixit illis: a Matt. 27.
quid igitur faciam de IESV, qui dicitur 22.
Christus? dicunt omnes, crucifige. b At illis Præ- b Luc 23.22
ses, quid enim mali fecit? nullam causam mor-
tis inuenio in eo: corripiam ergo eum, & dimit-
tam. At illi instabant vocibus magnis, postulan-
tes, vt crucifigeretur.

PERPENDENDA hic primùm est præsi-
dis pusillanimitas, qui innocentiam Christi
cognoscens, non tantum animi habuit, vt il-
lum pro officio liberaret; sed furentem tur-
bam interrogat, quid velit fieri de Christo;
cõstituens hac ratione, eos iudices illius, quem
odio prosequabantur, & per inuidiam illum
ipsi tradidissent: quod totum, in maiorem ip-
sius Saluatoris ignominiam cessit.

I.

DEINDE etiam perpendendum, quàm
graues Christo Domino nostro fuerint voces
illæ, adeo rabidæ, & toties repetitæ, crucifige,
crucifige: quibus non quamcunque eius mor-
tem sed mortem adedò crudelè, qualis est cru-
cis, expetebant. O mundi Saluator, in quantas
angustias, mea peccata te coniecerunt? illa
enim sunt, quæ clamabant, crucifige, crucifige:
nam te cruci affixo, & ipsa simul affigentur, &
morientur in cruce; iuxta illud Apostoli,

II.

c quia

quia *vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruat corpus peccati.* Ita quælo, mea peccata macta Domine, ut amplius in anima mea non viuant, nec *vltra seruiam peccato:* aut similis aliquando clamor, ex anima mea prodeat, d *rursum crucifigens inibimet ipse filium Dei.*

MEDITATIO XXXV.
DE CHRISTI AD COLUMNAM flagellatione.

PUNCTVM I.

IDENTS Pilatus, pertinaciam turbæ in petendo, ut Christus crucifigeretur, admisit illis *Barabbam,* & primam contra Christum sententiam tulit, ut *flagellaretur:* quem mox militibus

tradidit, ut eam sententiam statim exequerentur.

I. PERPENDENDAE sunt primam causam, quæ Pilatum permouerunt ad hanc sententiam de Christo flagellando, quæ duæ fuerunt potissimû; ALTERA, ut videret, num forte hæc flagellorum pœna, turba ita emolliretur, et satisficeret, ut à morte Christus liberaretur: quam causam insinuauit ipse, cum ad turbæ clamores petentis, ut Christus crucifigeretur,

Matt. 27.
26.
Marc 15. 15.
Ioan. 19. 1.
Luc. 23. 16.